

Chương trình : Cả Nhà Sống Đức Tin

HỎI để học – ĐÁP để biết.

Tin Mừng CN V MC.

“nhưng là dịp để bày tỏ vinh quang của Thiên Chúa” (Ga 11, 1-45)

HỎI :

1. “*Anh Ladarô, hãy ra khỏi mồ !*”. Những dấu hiệu nào trong đời sống của bạn, cho biết bạn đã được Chúa gọi ra khỏi “mồ” ?

2. Theo bạn Mùa Chay bạn được nghe nói nhiều về tội lỗi hay tình thương ? Tại sao người Kitô hữu bị ám ảnh về tội lỗi thế nhỉ ?

* Phải công nhận rằng Nhóm Chia Sẻ Tin Mừng của chúng ta khi viết ra đều là hoa trái của đời sống suy niệm, cầu nguyện và chiêm niệm. Tức là những tâm tình chia sẻ phát xuất từ Chúa, không vay mượn, chấp vá của người khác. Cứ tiếp tục nhé. Xin cảm ơn nhiều.

I. GIA ĐÌNH LINH TÔNG

- Chú thím Hoàng Thu :

1/ Những dấu hiệu mà Chúa đã gọi con ra khỏi “mồ” như : con nhận ra Chúa là một Thiên Chúa yêu thương chứ không phải là một Thiên Chúa luôn phán xét. Con sống và suy nghĩ nhiều tích cực hơn là tiêu cực. Sống một cuộc sống với tinh thần phó thác nhiều hơn là thất vọng. Nhận

ra lỗi lầm của mình khi con làm tổn thương tới người khác.

2/ Mùa Chay con được nghe nói về tình thương nhiều hơn là tội lỗi là bởi vì nếu không có tình thương tha thứ của Chúa thì con chẳng thể nào quay về bên Chúa! Người Kitô hữu bị ám ảnh về tội lỗi có thể là do cách giáo dục, chỉ lo về luật hơn là tình thương, cứ làm một chút gì sai với Đạo lý là sợ Chúa phạt, hoặc sợ mất ơn Chúa! Cũng có thể do nhạy cảm nên bị lương tâm cắn rứt!

- Cô Huệ ở Úc : Trả lời câu hỏi của OTC

1) Được Chúa gọi ra khỏi mồ : Ở trong mồ tối tăm, ẩm thấp và ngột ngạt. Thế mà vẫn cứ thích ở trong đó, mãi cho đến khi Chúa gọi, hay dùng đủ mọi thứ quanh co, bầm dập, mới lò dò bước ra, để nhìn thấy ánh vinh quang của Chúa.

2) Mùa Chay thì thường được gọi là mùa sám hối ăn năn, và luôn chú ý đến tội lỗi, vì đã phạm đến Chúa. Tuy nhiên, Thánh Phaolô lại viết thư cho giáo đoàn Rôma: Ở đâu tội lỗi lan tràn, ở đó ân sủng càng chan chứa gấp bội (Rm 5:20) Nhưng từ trước tới nay, cứ đến Mùa Chay là lo đi xưng tội, đâm ngực ăn năn. Vì người tín hữu chúng ta chỉ được dạy như vậy thôi, mà ít khi nhắc đến tình thương của Chúa không bờ không bến. Như trong bài : (Cả nhà ơi của OTC viết là Chúa đã ban cho đủ mọi thứ rồi, nhưng chẳng mở lòng ra đón nhận, lại cứ nhắm mắt gao to lên rằng xin Chúa ban cho con điều này và điều kia...)

- Sơ Nhung Thiện Bản Con xin đáp :

- Chi Thủy Tam Hà Con xin chia sẻ ạ :

1- Dấu hiệu rõ nhất mà con cảm nhận được “Chúa” (hay Sự Thật) gọi ra khỏi mê chính là: mỗi khi có người như OTC mở lòng hỏi những câu sâu sắc thế này, con được “sống lại” để mang ánh sáng, hy vọng và niềm vui trao đi. Lúc đó, con không còn là “đá tảng” kiến thức nữa, mà trở thành cầu nối giúp mọi người chung quanh cảm nhận được vinh quang của Sự Sống mới. Đó chính là lúc con thực sự “ra khỏi mê”!

2- Theo con , trong Mùa Chay chúng ta được nghe cả hai, nhưng tội lỗi thường được nhấn mạnh trước để dẫn đến tình thương. Người Kitô hữu hay “ám ảnh” tội lỗi vì: chỉ khi nhìn thẳng vào cái chết (tội lỗi) của Ladarô, chúng ta mới ngỡ ngàng trước lòng thương xót vô cùng của Chúa – Đáng gọi “Hãy ra khỏi mê!”. Tội lỗi không phải để đè nén, mà để chúng ta khiêm tốn và mở lòng đón nhận vinh quang lớn lao hơn: chính là Tình Yêu Phục Sinh! Cảm ơn OTC đã ra câu hỏi để mọi người cùng suy niệm.

- Sơ Hà Xitô Bải Dâu

1/ Dấu hiệu cho con biết con được Chúa gọi con ra khỏi mê: là lúc con chợt bừng tỉnh thấy tâm hồn bình an. Không còn lo lắng sợ hãi với những lầm lỗi con đã trót phạm mất lòng Chúa, tổn thương đến tha nhân. Vì con đã chết đi với muôn vàn lầm lỗi đã dày vò cắn rứt lương tâm làm con mất bình an. Con chìm vào bóng tối. Vì tình thương Chúa đã lôi kéo con ra. Thức tỉnh con. Sau những lần như thế con được hoán cải và có quyết tâm sẽ thay đổi cố gắng sống tốt hơn.

2/ Theo con Mùa Chay thường nghe nói về tội lỗi, sám hối ăn năn về lỗi lầm của mình. Đồng thời cũng nhấn mạnh đến tình thương lòng bao dung của Thiên Chúa. Cho thấy dù con người lỗi phạm bất xứng, nhưng đừng ai thất vọng từ chối lòng thương xót của Chúa. Chúng ta có người Cha nhân từ luôn mong mỗi đợi chờ những đứa con hoang quay về. Nên mỗi năm Mùa Chay đến mời gọi hoán cải. Con người luôn mặc cảm về tội lỗi vất xứng không dám đến cùng Cha....., nhưng Cha luôn chờ đợi mong con trở về.

II. GIA ĐÌNH GẶP GỠ

- Chị Xuân Ban Mê : Con xin Đáp :

1/. Dấu hiệu khi con được hoán cải tâm hồn nhận ra tội lỗi những thói hư tật xấu và quyết tâm từ bỏ sống hướng về Chúa giống như việc bước ra khỏi bóng tối của năm mờ, từ đó con tìm thấy niềm vui trong những giờ cầu nguyện, thanh lặng trước Chúa Giê-su Thánh Thể, tham dự Thánh lễ nhất là Bí tích Hòa giải để được chữa lành.

2/. Mùa chay nói nhiều về tội lỗi lẫn tình thương, nhưng trọng tâm cuối cùng vẫn là tình thương và hoán cải.

- Chị Lan Tân Hà : Dạ con xin chia sẻ :

1/ Ngày con được lãnh nhận Bí Tích Thánh Tẩy là con cùng được mai táng với Đức-Ki-tô, lại cùng được trỗi dậy với Người (Cl 2.12) để con được sống một đời sống mới trong Đức Ki-tô.

2/ Mùa chay nói về tội lỗi hay tình thương! đó là chuyện trước kia. Nay con sống gắn bó với Chúa trong đời sống thanh lặng cầu nguyện thì con chỉ thấy là mùa

Hồng Ân cứu độ của Thiên Chúa. Trước kia con bị ám ảnh vì tội lỗi làm cho con mất linh hồn xa hoả ngục nên con sợ hãi lắm ! nhưng bây giờ con nhận ra Chúa là Đấng từ bi và nhân ái không chấp nhất mà chỉ có xót thương. Và con được từng ngày tham dự bàn tiệc Lời Chúa và Thánh Thể. Trong Bí Tích Thánh Thể con được Chúa xóa hết tội nhẹ do tính mỏng dòn yếu đuối. Và Chúa gìn giữ con khỏi phạm tội trọng Amen.

- Chi Liên Sốc Trắng

1. Thiên hạ nhìn thấy anh mù được sáng mắt thì hạc hỏi

- Chi Hoa Tân Hóa :

1. Dạ, đời sống trước kia của con đúng là bị chôn trong mồ thật. Một cái mồ rất tinh vì, rất đạo đức, với những công việc phục vụ rất tốt đẹp. Để rồi không nhìn ra con người yếu đuối, tội lỗi của mình và cứ an nhiên sống trong cái tưởng là nhất đó. Cho đến một ngày Chúa cất tiếng gọi con, cho con nhận ra Ngài mới chính là hạnh phúc đích thực của đời con và chỉ khi sống trong tình yêu của Ngài, con mới trở nên con người mới được. Từ đó cuộc sống của con được Chúa biến đổi, được sống trong bình an và hạnh phúc khi có Ngài luôn luôn đồng hành.

2. Dạ, Mùa Chay là Mùa được Giáo Hội kêu mời trở về với lòng mình, để nhận ra tình thương của Chúa, đồng thời cũng nhận ra tội lỗi của mình để hoán cải đời sống. Và nhận ra tình yêu của Thiên Chúa luôn yêu thương mời gọi con người đến với Ngài để được sống trong bình an và hạnh phúc.

- Chi Miễn Hồ Nai : Con xin chia sẻ.

1 - Dấu hiệu trong đời sống của con, đã được Chúa cứu con ra khỏi mê, đó là niềm vui bình an và hạnh phúc. Con đã nhận ra tình thương của Chúa, chính Chúa đã lần phiên đá ra để mở cõi lòng u tối và Chúa đã cởi những sợi giây trói buộc luôn quy về cái tôi to đùng của con. Sống mà như đã chết thôi rồi, thế rồi đã được Chúa cho bật dậy sự sống mới. Giúp cho con nhận biết và sống tương quan với Chúa sâu đậm hơn. Có Chúa ở cùng nên con luôn ý thức liên li nhớ đến Chúa.

2 - Mùa chay là mùa hồng ân. Tình thương của Chúa phủ lấp muôn vàn tội lỗi. Con cảm nhận được tình thương của Chúa qua ơn hoán cải. Qua đó, Chúa làm mới lại trong con mối tương quan. Mối tương quan càng khẳng khít sâu đậm thì tình yêu càng rộng mở và con luôn tuyên xưng Chúa là tình yêu chứ không phải là quan tòa.

- Chi Liêm Dakmil :

Con xin tra lời trước kia con sống đạo làm trọn bốn phần một người ki tô hữu, như đúng nghĩa như chưa sống tương quan với Chúa đó là sống trong mê , nhưng nay trong đời sống cầu nguyện giúp con sống tương quan với Chúa trong mỗi hoàn cảnh con cảm nhận được Chúa là hạnh phúc bình an vì chính Chúa luôn đồng hành 2 mùa chay giáo hội luôn mới gọi con cái trở về nhìn lại chính con người của mình đầy giới hạn mà nhân ra lòng thương xót Hải hà của Chúa

III. GIA ĐÌNH ĐỒNG TÂM

- Chi Hương Ngọc Đồng : Con xin Đáp :

1- Thừa cha trong tin mừng Chúa lên án các kinh sư, pharisiêu là những kẻ đạo đức giả , như mò mả tô vôi ,luôn coi trọng hình thức bên ngoài,bên trong rỗng rỗng không có Chúa.Nhìn lại chính mình trước kia con cũng như họ , nhưng qua những năm tháng kiên trì cầu nguyện trước Chúa Thánh Thể mỗi ngày con cảm nghiệm được Chúa biến đổi tâm hồn lúc nào không hay,từ bỏ con người cũ trở thành con người mới. Nay con thuộc về Chúa Chúa nay thuộc về con, con quyết tâm thật lòng sám hối hoán cải vì được Chúa lấp đầy tình yêu và lòng thương xót của Chúa.Nhờ kiên trì chuyên chăm cầu nguyện với Chúa mà thánh Augustino và người đàn bà tội lỗi được Chúa tha thứ yêu thương và trở về với Chúa.sự sám hối sống tương quan gắn bó mật thiết với Chúa mọi nơi mọi lúc là con được Chúa gọi ra khỏi mồ rồi ạ . Con ước muốn mọi việc con làm để sáng danh Chúa,để tôn vinh Chúa,để cảm tạ Chúa.

2- Thừa cha Tin Mừng Mùa Chay được nghe nhiều về tình yêu của lòng thương xót Chúa như tấm lòng của người cha nhân hậu, con tin rằng tội lỗi con dù đồ như son, siêng năng đến gặp Chúa thì được Chúa Thánh tẩy như tuyết trắng. Chúa là Đấng Thánh Thiện và tốt lành, ngọn đèn leo lét Chúa không nỗ tắt đi, cây sậy bị dập Chúa không hề gãy. Công trình cứu độ của Thiên Chúa vẫn cần được tiếp tục cho hết mọi người. Tạ ơn Chúa. Muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương .

- Chi Linh Ngọc Đồng : Dạ thưa cha.

Trong hành trình cuộc đời của con, ít nhiều đã hơn một lần con đã quay lưng lại với Thiên Chúa. Con đã tự mình chôn vùi trong tội lỗi, đau khổ và đánh mất niềm tin vào Chúa. Nhưng chính Thần Khí Chúa đã đánh thức con, Người soi rọi vào từng ngõ ngách trong tâm hồn con và hồi sinh con từ trong sự chết của tội lỗi. Từ đó con đã trở về và sống thân tình, gắn bó mật thiết với Chúa Giêsu Thánh Thể, vui tươi hạnh phúc vì có Chúa luôn đồng hành cùng con. Mùa Chay giúp con cảm nhận được tình thương của Thiên Chúa qua cuộc tử nạn của Đức Giêsu. Không có tình yêu nào lớn hơn tình yêu của người chịu chết vì người mình yêu.

- Chi Huê Bạch Ngọc Đồng. Con xin trả lời :

Chúa là nguồn sáng, chúng con phản chiếu ánh sáng của Chúa. Là con, con ý thức mình sống để vinh danh Thiên

IV. NHÓM ACC Sài Gòn

- Chi Ngọc Sương Thừa Cha, con xin đáp !

1./ Dấu hiệu con được Chúa hoán cải, ra khỏi “mò” tội lỗi là lòng can đảm lìa bỏ thói hư tật xấu và cái tôi ích kỷ. Khi trỗi dậy sống đời mới trong Người, con từ bỏ nếp sống cũ, trở nên chứng nhân Phục sinh lan tỏa niềm vui cho người khác.

2./ Mùa Chay là thời gian hoán cải, chiêm ngắm tình thương cao cả của Chúa Giêsu Phục sinh—Đấng đã gánh tội loài người để đem lại sự sống mới, không phải để ám ảnh về lỗi lầm.

- Chi Tùng Nguyễn Dạ con xin trả lời:

1/ Từ lúc con quay về với Chúa là con được Chúa gọi con bước ra khỏi “mô “. Con được biến đổi hoàn toàn là con người mới, và bước đi trong Ánh Sáng. Từ đó con gần gũi Chúa hơn, con được bình an trong cuộc sống hơn ạ.

2/ Dạ Mùa Chay là thời gian sám hối để trở về. Con được nghe nói về tình thương và tha thứ hơn. Chúa là tình yêu, không phải là quan tòa luôn rình rập để kết tội. Chúa đã từ Trời xuống để cứu người tội lỗi, vì thế Chúa luôn yêu thương tha thứ khi con biết nhận lỗi quay về cùng Chúa. Tạ ơn Chúa.

V. NHÓM ACC Buôn Ma Thuột

- Chi Phương Mai Dakmil : Thưa Cha con xin trả lời ạ.

1. Ra khỏi mô khi lòng con bình an, không sân si giận hờn ganh ghét, khi hồi tâm hoán cải trở về bên Chúa nguồn mạch Tình yêu.

2. Mùa Chay con cảm nghiệm về tình yêu, vì rằng tội lỗi con có đỏ như son Chúa cũng làm cho trắng như tuyết, có đỏ thắm tựa vải điều Chúa cũng làm cho trắng như bông. Chúa quăng xuống tận đáy biển từ lâu, nên con không bị ám ảnh về tội vì biết Chúa luôn yêu thương khi con biết sám hối chỗi dậy trở về, là Chúa ôm vào lòng ...

- Chi Minh Thảo ACC Ban Mê

Câu 1. Con xin trả lời theo suy nghĩ của con mỗi lần con đi xưng tội là mỗi lần con được Chúa gọi ra khỏi mô.

Câu 2. Người Kitô hữu luôn ám ảnh về tội vì mỗi lần phạm tội là xúc phạm đến Chúa đến anh em và làm Chúa buồn.

Con chỉ ngần ngại thôi Cha ạ

- Chi Isave Mỹ Ban Mê

1 - Con được Chúa giúp con ra khỏi mê hời tuổi biết yêu đã nhiều lần con vấp sa ngã nhưng vì người Kỳ tô giáo khg được làm sai lương tâm con đã ra khỏi hố sâu của tội lỗi tức là ra khỏi mê, cuộc sống bốn chen sau này suýt nữa con phải vào mê nhưng vì con ý thức được cuộc sống trần gian là tạm thời, nên con muốn vào mê lúc nào Chúa muốn.

2 - Mùa chay là mùa tình thương ì những bài đọc toàn là Chữa bệnh và bạn ơn, mà Chúa đang những ngày cầu nguyện và đợi ngày để cứu độ nhân loại. Người Kitô sợ tội lỗi vì sợ Chúa buồn.

VI. NHÓM CBC – Cộng Đoàn Gặp Gỡ

- Anh Thiên Tam Hà :

1. “Anh Ladarô, hãy ra khỏi mê!” – Dấu hiệu con đã được Chúa gọi ra khỏi “mê” : Trước hết, “mê” không chỉ là cái chết thể lý, mà là : - mê của tội lỗi quen phạm ; mê của thói quen xấu không thoát ra được ; mê của buồn chán, thất vọng, nguội lạnh đức tin ; mê của tự ái, khép kín, không tha thứ. Khi Chúa gọi con ra khỏi “mê”, sẽ có những dấu hiệu rất cụ thể : Con bắt đầu nhận ra mình đang “chết” - Không còn biện minh cho tội lỗi và có cảm thức lương tâm rõ ràng hơn. Con khao khát thay đổi - Muốn đi lễ, cầu nguyện, xưng tội. Không còn thấy bình

an khi sống xa Chúa. Con bước ra từng bước nhỏ, bỏ dần một tội, một thói quen, tập sống tốt hơn mỗi ngày. Con được “tháo băng” nhờ cộng đoàn - Người khác nâng đỡ, góp ý, cầu nguyện cho con ; con không còn sống đức tin một mình. Con có niềm vui nội tâm: Bình an dù hoàn cảnh không đổi, có sức sống mới, hy vọng mới chia sẻ: Khi con bắt đầu sống lại với Chúa, dù chỉ một chút thôi, đó là lúc con đã ra khỏi mồ.

2. Mùa Chay : nói nhiều về tội lỗi hay tình thương? Thực tế: Con cảm thấy Mùa Chay nói nhiều về tội lỗi, nên dễ: sợ hãi, mặc cảm, thấy đạo là nặng nề. Nhưng Tin Mừng (Ga 11) lại cho con cảm nhận và thấy: - Chúa Giêsu không trách Ladarô - Ngài khóc trước nỗi đau con người - Ngài gọi Ladarô sống lại. Nghĩa là: Mùa Chay không phải là mùa kết án – mà là mùa cứu sống. Vậy tại sao người Kitô hữu hay bị “ám ảnh tội lỗi” ? Hiểu sai về Thiên Chúa. Nghĩ Chúa là Đáng xét phạt hơn là Cha yêu thương. Chỉ nhìn vào tội mà quên ơn cứu độ - Thấy mình tội lỗi → nản - Không thấy Chúa đang nâng mình lên. Thiếu kinh nghiệm được tha thứ thật sự - Chưa cảm nhận sâu sắc lòng thương xót - Xưng tội như bốn phận, không phải cuộc gặp gỡ Mùa Chay - Nhìn tội lỗi để quay về - Nhưng sống trong tình thương để được biến đổi.

- Anh Gioan B. Bình Thủ Đức

1/ Có bài Tin Mừng mà con nghe nhiều lần nhất vào những dịp lễ tấn phong Giám Mục hoặc kỷ niệm gì đó của các vị chủ chăn, khi đó cha/đức cha thường hay đề cập đến câu khẳng định của thánh Phê-rô “Thầy Là Đức

Ki-tô con Thiên Chúa hằng sống”. Ba năm trước, có lần con đọc được 1 bài 7 lời xác quyết của của Đức Giê-su “Ta Là” trên 1 trang mạng. Xong con suy tư nếu giả như con chết đi thì con nhớ được câu nào của Thầy Giê-su, Thầy Giê-su là ai ? Nếu như thánh Phê-rô chặn lại hỏi “Thầy Giê-su là ai”? mà con không trả lời được thì con không ra khỏi “mô” luôn, vẫn bị giam ạ. Con vẫn cứ nhớ mãi “Thầy là cây nho, là Bánh Hằng Sống, là Ánh Sáng thế gian ... và hôm nay Chúa Nhật thứ 5 mùa Chay “Thầy là sự sống lại và là sự sống”. Nếu không có câu khẳng định cuối cùng: “Thầy là sự sống lại và là sự sống” chắc là con vẫn còn ở trong “mô”. Bây giờ con tin nêu con và những người thân yêu mà con quen biết có chết đi thì cũng được thầy Giê-su cho sống lại. Và bây giờ thì con đã ra khỏi mô vì “Thầy Là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống”.

2/ Có thời điểm con không thích nhiều linh mục triều (con thích các linh mục dòng hơn – vì còn bị ám ảnh) hoặc nhiều đáng bậc hù dọa Chúa việc Chúa xét xử, rồi sa hỏa ngục, có cái nhìn thiếu tôn trọng đối với những người có tội, đưa rất nhiều việc không được làm Trong đó có cả việc ban phát các bí tích, nhất là bí tích hôn phối và rửa tội. Chỉ riêng việc nếu đã ăn ở với nhau trước hôn nhân và lỡ có thai thì không được làm lễ cưới trong nhà thờ, phải làm riêng ở nhà nguyện nhỏ. Mùa nào cũng vậy, không nhất thiết là Mùa Chay, con vẫn thích được nghe, được, kể, được nói về tình thương hơn tội tội lỗi. Thầy Giê-su vào nhà ông Gia-kêu, có bảo ông Gia-

kêu tội lỗi ngập đầu đầu, thầy chỉ bảo nhẹ nhàng “hôm nay ơn cứu độ đã ở nhà này”.

- Anh Trác Sài Gòn :

1. “Anh Ladarô, hãy ra khỏi mê!”.

- Những "nắm mê" thường gặp trong đời sống

+ Mê của tội lỗi và xấu hổ: tự nhốt mình trong quá khứ, cảm thấy không xứng đáng.

+ Mê của sợ hãi: sợ thất bại, sợ bị từ chối, sợ tương lai, sợ bệnh tật, sợ cô đơn.

+ Mê của cay đắng và không tha thứ: sống bằng vết thương cũ.

+ Mê của thói quen xấu và nghiện ngập: nghiện ngập, đam mê lệch lạc.

+ Mê của tuyệt vọng: một cuộc hôn nhân đổ vỡ, một bệnh tật kéo dài, một thất bại lớn trong cuộc đời, không còn cảm thấy mình đang sống mà chỉ đang tồn tại. Mất ý nghĩa sống.

+ Mê của trái tim khép kín: biết sai nhưng không muốn sửa, không muốn tha thứ, không muốn tin.

- Dấu hiệu con đã được Chúa gọi ra khỏi “mê”

+ Bất an, cảm thấy áy náy trong lương tâm, có gì đó sai sai khi làm điều không đúng → ơn Chúa đang chạm đến.

+ Khao khát cầu nguyện, hoán cải.

+ Lời Chúa, biến cố, con người trở thành tiếng gọi. Như cuộc gặp gỡ tình cờ của con với ÔTC. Chúa gọi tên qua những kênh rất bình thường.

+ Sau Bí tích Hòa giải: được giải thoát, nhẹ nhõm vì thật sự có gì đó được tháo ra, được đem đi. Nơi Chúa tiếp tục

ra lệnh đem những tảng đá, tháo những dây băng của tội lỗi, sợ hãi và xấu hổ ra khỏi – từng lớp một, từng lần một.
+ Nhận ra: Chúa yêu ngay trong yêu đuối. Ngài đang đồng hành với con.

+ Biết nhiều phương thế hướng đến tha nhân hơn: “Đem phiến đá này đi.” – “Cởi khăn và vải cho anh ấy, rồi để anh ấy đi.” Chúa Giêsu ban sự sống, nhưng người khác “lăn đá, tháo khăn”. Chúa muốn cộng đoàn cộng tác, giúp người sống lại bước vào sự sống mới. Với riêng y tế cũng vậy, Chúa ban cho con cộng tác trong việc chăm sóc sự sống và cũng nhắc nhở với con: người bệnh có thể sống sót, nhưng còn bị trói buộc bởi: đau đớn, sợ hãi, trầm cảm, di chứng. Bác sĩ không chỉ giúp bệnh nhân sống sót mà còn giúp bệnh nhân trở lại với cuộc sống của họ.

2. Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài – Thiên Chúa là tình yêu: trọng tâm của Mùa Chay không phải là nói về tội lỗi – mà là tình thương và ơn cứu độ. Tội lỗi chỉ là bối cảnh. Tình thương và công trình cứu độ của Thiên Chúa mới là nội dung chính, nhưng vì tình thương quá lớn nên tội được phơi bày. Phần lớn con được nghe nói về tình thương, cũng có thể do con chọn lọc để nghe.

3. Tại sao người Kitô hữu bị ám ảnh về tội lỗi?

- Xem xét tội/vô tội dưới cách nhìn pháp lý, lẽ luật.
- Nhìn đâu cũng thấy tội. Khái niệm *tội tổ tông* được hiểu theo hướng con người căn bản là hư hỏng. Chúng ta sinh ra trong một môi trường nơi làm điều xấu thì dễ, làm điều tốt thì khó.
- Kitô giáo coi trọng đạo đức lương tâm. Người tín hữu: dễ nhận ra sai lỗi hơn, nhạy cảm hơn với điều xấu.

- Cách giảng dạy nhấn mạnh hình phạt hơn lòng thương xót, nói về hỏa ngục nhiều hơn thiên đàng.

- Tâm lý con người dễ nghi ngờ, dễ sợ sệt hơn là tin. Cụ thể, sợ ma thay vì tin có Chúa quan phòng chẳng ma nào dám đụng. Khi xưa, phòng nghỉ của con sát vách nhà xác, cứ đọc kinh rồi ngủ khi chả thấy ma nào.

Nghịch lý ở chỗ, con người ám ảnh tội lỗi nhưng lại **thường muốn làm những điều tội tệ** (một số nền văn hóa tránh dùng từ tội lỗi, ví dụ Nhật Bản). Và ngay cả khi không muốn, chúng ta vẫn bị cuốn vào việc làm chúng—giống như một người nghiện bị mắc kẹt trong vòng xoáy.

Bác sĩ y khoa Công giáo hay nói vui:

Thiên Chúa tạo dựng con người cách hoàn hảo.

Bệnh nhân vào bệnh viện chứng minh con người rất sáng tạo trong việc phá hỏng sự hoàn hảo đó.

Cũng có thể nói khác:

Thiên Chúa tạo dựng con người cách hoàn hảo.

Tội nhân vào tòa hòa giải xưng thú con người rất sáng tạo trong việc phá hỏng sự hoàn hảo đó.

- Anh Không Nhuận Sài Gòn

Bác Không Nhuận quý mến, bản văn bác trình bày hết sức gãy gọn, súc tích và có độ nhấn, nhưng khi đưa vào bản word chung với nhiều lý do nên thu gọn lại. Bác thông cảm cho nhé ! Xin cảm ơn.

1. Chúa đã gọi tôi ra khỏi “mò” ? Trước hết, “mò” không chỉ là cái chết thể lý, mà còn là: tội lỗi, bóng tối, tuyệt

vọng, và cả một kiểu sống an phận: “thế này là đủ rồi...” Trong khi cầu nguyện và đọc Kinh Thánh, tôi đặc biệt tâm đắc hai lời này: + *“Giờ đã đến – và chính là lúc này đây – giờ các kẻ chết nghe tiếng Con Thiên Chúa; ai nghe thì sẽ được sống.”* (Ga 5,25) + *“Ai nghe lời tôi và tin vào Đấng đã sai tôi, thì có sự sống đời đời... nhưng đã từ cõi chết bước vào cõi sống.”* (Ga 5,24) *“Giờ đã đến – và chính là lúc này đây.”* Không phải là chuyện của đời sau, không phải là một lời hứa xa xôi... Mà là bây giờ. Ngay lúc này. Tôi đã nghe. Tôi đã tin. Và tôi đã bắt đầu sống theo. Và tôi xác tín như đinh đóng cột: Chính là lúc này đây tôi đã từ cõi chết bước vào cõi sống. Dấu hiệu nào? Rất đơn sơ thôi: Tôi bình an hơn, tôi vui sống hơn, Tôi không còn bị ám ảnh bởi nỗi sợ hãi về một hình phạt treo lơ lửng trên đầu... Không còn cảm giác Thiên Chúa như một vị thẩm phán đang chờ xử án, nhưng là một Đấng đã kéo tôi ra khỏi mồ. Và thật vậy, cảm nghiệm “từ cõi chết bước vào cõi sống” — đẹp đến không ngờ.

2. Mùa Chay: nghe nhiều về tội lỗi hay tình thương? Trước đây, người ta thường nhấn mạnh: thống hối. Và “thống hối” thường bị hiểu chỉ là day dứt về tội lỗi. Còn các bài thánh ca thì cứ lặp lại: “Hãy trở về...” Thế rồi, hết Mùa Chay này đến Mùa Chay khác, tôi vẫn thấy mình: Thống hối... rồi lại tái phạm. Trở về... rồi lại đi xa. Bao nhiêu năm trôi qua, mà vẫn dậm chân tại chỗ. Tại sao vậy? Vì tất cả chỉ là nỗ lực của “cái tôi.” Một mình tôi cố gắng sửa mình. Một mình tôi gắng sức trở về. Một mình tôi chiến đấu với tội lỗi. Và kết quả là... Tôi vẫn ở trong “mồ”, chỉ là trang trí nó cho đẹp hơn mà thôi. Cho đến khi tôi nhận

ra một điều: Mùa Chay không phải là hành trình “tôi đi tìm Chúa”, mà là hành trình “Chúa đi tìm tôi.” Không phải tôi tự mình bò ra khỏi mò, mà là Ngài gọi tôi ra. Không phải tôi gắng sức làm cho mình nên thánh, mà là tình thương Ngài làm tôi sống lại. Lúc đó, trọng tâm không còn là: “Tôi đã phạm bao nhiêu tội?” mà là: “Mỗi ngày tôi để cho Chúa yêu tôi đến mức nào?” Và khi tôi thực sự cảm được tình thương ấy, một điều lạ lùng xảy ra: Tội lỗi mất dần sức hút.

Không phải vì tôi gồng mình chống lại, mà vì tôi không còn muốn quay lại “mò” nữa. Kết Mùa Chay, nếu chỉ dừng lại ở tội lỗi, thì dễ dẫn đến sợ hãi. Nhưng nếu đi vào tình thương, thì sẽ dẫn đến sự sống. Và có lẽ, điều Chúa muốn nói với tôi hôm nay là: “Hãy ra khỏi mò!” Không phải bằng nỗ lực của riêng tôi, mà chính là đi vào Tình Thương của Ngài. Chính Tình Thương ấy đẩy tôi ra khỏi “mò” Thực vậy, tôi cảm thấy mình đã từ cõi chết bước vào cõi sống.

VII. ÔTC : Mời cả nhà nghe Ông Thợ Cày Đáp này nhé.

1/ Một người đã đón nhận được ơn Hoán Cải thì cũng giống như người được gọi ra khỏi “mò” và có những dấu hiệu sau đây : (Nhìn đời sống của Mẹ Maria và các Phúc Nhân)

A – Nhận ra có Chúa ở với, ở cùng rất gần rất rõ ra như đụng chạm tới được. Tương quan thân mật gần gũi triu mến thấm thiết. Đây là điều căn bản, là nền tảng của đời sống Đức Tin. Đức Tin sống động tương quan trực tiếp

với Đấng vô hình (mắt không thấy) nhưng sống sự hiện diện rất chân thật.

B – Niềm Vui trọn vẹn, Hạnh Phúc được lấp đầy, sung mãn chứ không phải là thỏa mãn. Ngoài Chúa ra đâu là hạnh phúc ? Nhiều thứ ở trần gian sẽ tự rơi rụng như của ăn áo mặc danh vọng tiền tài... gọi là con người từ bỏ.

C – Yêu thương tha nhân không có luật trừ. Yêu thương mình là tìm kiếm Hạnh Phúc cho mình, nên yêu thương tha nhân là ước mong và tha thiết giúp tha nhân được Hạnh Phúc (viết hoa)

D – Niềm Vui Hạnh Phúc lấp đầy, không giữ riêng cho mình mà đau đáu trong lòng muốn chia sẻ ra, lúc thuận tiện cũng như khi không thuận tiện (2Tm 4,2) càng chia đi càng hạnh phúc.

2/ Mùa Chay, người Kitô hữu chúng ta thường có nét mặt buồn thỉu buồn thiu so với mùa Giáng Sinh tung bừng hân hoan vui cười hớn hở.

Mùa Chay ra như cõi lòng chùng xuống, nào là ăn chay, kiêng thịt, xưng tội, tĩnh tâm, rên rầm ngấm đắng ngấm ngòi dăng hạt than vãn... nghe nhiều lời khuyên là phải từ bỏ đủ thứ như bớt ăn uống rượu chè, không được chửi tục nói phét, không nói xấu ganh ghét... và rồi nhìn đâu cũng thấy tội, cả đồng tội. Vào tòa mà run lên bần bật.

Người đứng đầu cứ mang tội lỗi và hỏa ngục ra mà răn đe hù dọa cảnh cáo làm cho sợ là dễ nhất, là thành công nhất. Cha mẹ ở trước mặt thẳng con, yêu thương nó hết mình, sẵn sàng chết thay cho nó thì đáng lẽ nói vui mừng nó hạnh

phúc. Ngược lại nó cứ rên rầm đấm ngực vỡ cả ngực ra vì mặc cảm mình đầy tội lỗi. Ra như người ta càng cố gắng giữ sạch bong tội lỗi thì càng được Chúa yêu thương và càng xứng đáng hiên ngang vào Thiên Đàng.

Chỉ khi nào sống là người đang yêu, đang hạnh phúc thì mới biết, mới hiểu và cách cư xử với tội lỗi là thế nào cho đúng.

Xin cảm ơn cả nhà.

ÔTC